

det er Amtmanden, der har Afgjørelsen, ikke egentlig ligger i et legal-medicinsk eller hygieinisk Hensyn eller Sligt, men det er en Regel, som er indsat som Følge af den Fordring, Finantsministeren har stillet, og det vistnok med god Grund, som Betingelse for, at Staten skulde deltage halvt i Udgifterne, idet Finantsministeriet gjør den Betragtning gjældende, at det aldrig kan gaa ind paa, at lokale Autoriteter og endnu mindre kommunale Autoriteter kunne paalægge Statskassen denne Udskrivning, det maa en af Statens egne centrale Autoriteter samtykke i, og som Følge deraf er der paa dette Omraade stillet den Fordring fra Finantsministeriets Side, som jeg selvfølgelig har maattet undertaste mig, og som jeg ogsaa finder fuldstændig berettiget, at det maatte være Sultitsministeriet forbeholdt i disse Tilfælde, hvor det kan være saa, at offentlig Behandling er nødvendig, og hvor det kan være saa, at den er unødvendig, at træffe endelig Afgjørelse af det Spørgsmaal, som Statskassen har umiddelbar pekuniær Interesse i. - Jeg vil dernæst bemærke, at forsaavidt man med Hensyn til Ordningen af Sundhedsautoriteterne gjorde nogle Indsigelser mod det andet Stykke i § 1, hvor der er Tale om Landkommunernes Hjælpekommisioner, vil jeg være meget villig til at gaa ind paa en Ændring i de Retninger, der ere foreslaaede. Det, der for Ministeriets Vedkommende har været af Bigtighed ved disse Bestemmelser, er jo det, at man er gaaet ud fra, at man ikke kan vente, at Loven vilde gaa igjennem i Rigsdagen, naar der ikke blev taget tilbørligt Hensyn til den kommunale Selvstændighed; man kan altsaa ikke sætte sig ud over det Hensyn. Hvad særlig denne Bestemmelse angaar i § 1, 2det Stykke, er Grunden til, at man foreslaar, at Sogneraadet skal vælge Sundhedskommissionens Medlemmer, nærmest den, at man er gaaet ud fra, at Sogneraadet mulig under saadanne Omstændigheder kan have Nok at bestille ellers, ligesom det jo ogsaa var muligt, at de bedst stikede Mænd til at sidde i Sundhedskommisjonen netop ikke for Dieblisset have Sæde i Sogneraadet. Man har derfor ment, at det var rigtigere at lade Sogneraadet være i Besiddelse af Myndighed til at kunne udpege disse Mænd udenfor deres egen Kreds. Naturligvis vil det jo tage en Del Tid, men skulde man mene, at dette sidste Hensyn var af saa overveiende Betydning, at det maatte gives Fortrinnet fremfor det første Hensyn, nemlig at finde de Mænd, der vare mest stikede til dette Hverv, vil jeg ikke have Noget imod, om man virkelig troede, at det var hensigtsmæssigere at slaa fast, at selve

Sogneraadet skulde anses som Sundhedskommisjonen; saa spiller man ganske vist ikke Tiden med at foretage Valg, men saa lægger man Byrden paa Sogneraadet, og saa maa man tage de Folk, som de ere. Det er imidlertid et Punkt, hvor jeg som sagt meget gjerne skal rette mig efter, hvad der maatte vise sig at være Thingets Ønske, og det kan jo ogsaa gjerne være, at man med Hensyn til de almindelige Sogneraad kan sige, at man kan lige saa godt tage den ene som den anden, thi i Grunden ere de jo alle kun lidet stikede til at være Sundhedskommisjonen, men Nogle skal man jo have. Det maa blive Tilfælde, hvor den gode Villie maa være det, det væsentlig kommer an paa. For kundskaber i Sligt kan man jo fornuftigvis ikke regne paa skal være til Stede. Hvad Dvertilshynet angaar, som omtales i det 4de Stykke, saa er det til Stede af den Grund, som blev omtalt af den ærede Taler, der har gjort opmærksom paa, at da Udgifterne skulle bæres af større kommunale Kredse, var det i sin Orden, at de fik Velighed til at tale med derom og til at tage de vigtigste Bestemmelser i mange Tilfælde. Dernæst er der ogsaa i § 23 henlagt andre Afgjørelser til Dvertilshynet, som man har ment, at man kunde overlade til de lokale Autoriteter. Jeg tror derfor, at det er et Mellemlid, en Instants, som man vistnok vanskeligt kan undvære, og som vel heller ikke kan foranledige nogen videre Vanskelighed. Forsaavidt angaar, at Bestemmelsen muligvis kan trænge til en Rettelse af Hensyn til de Steder, hvor der i et Amt er flere Amtsraadskredse, skal jeg gjerne indrømme, at det maaske kan forholde sig saa, men en Ændring, der i saa Henseende vil være tilfredsstillende, maa vi jo ogsaa sikkert let kunne enes om.

Jeg har naturligvis nok tænkt mig, at en af de Paragrafer i Lovforslaget, som vil give Anledning til mest Diskussion og fremtalde størst Betænkelse fra mange Sider, var § 22, fordi det har været vel bevidst, at den lægger ikke ubetydelige nye Byrder paa Befolkningen, men naar Bestemmelsen ikke desto mindre er foreslaaet, er det jo en Følge af, at en saadan Institution som disse Epidemihygehuse maatte man have i en eller anden Form, naar man vilde gjøre noget Alvorligt, naar man vilde vente med nogen Kraft at kunne modarbejde opstaaende Epidemier. Det er jo netop i Begyndelsen, at Kampen skal føres; hvis det ikke lykkes at standse en saadan Epidemio som en Koleraepidemi i de første Dage, saaledes at den hindres i at udbrede sig videre, saa er Evret omtrent opgivet, saa gaar Sagen sin Gang, og saa kan der vist-